

[Christmas Møller.]

uniformerede Afdelinger af forskellige politisk Opfattelse, som har eksisteret i længere Tid, viser jo ikke, at det volder den store Uro og den store Vanskelighed.

Og jeg kan ikke, inden jeg gaar over til en nærmere Gennemgang af dette Lovforslag, undlade at pege paa, at det for os Konservative virker fantastisk ejendommeligt, at da de Konservative tænkte paa at rulle en Valgfilm over Biografteatrenes Lærred, var Justitsministeren der med et Forbud. Da de Konservative var begyndt med deres Processioner gennem Gaderne, saa var Myndighederne der med et Forbud, og faa Dage efter, at de konservative unge er mødt i den Uniform, de nu altsaa synes om, er Justitsministeren der med et Forbud.

Videre vil jeg gerne sige, at det, der for os maa være det afgørende Kriterium for, om et saadant Forbud maa træffes, er Tilstedeværelsen af et ulovligt Formaal, og Justitsministeren, Regeringen, enhver lovlig Magt i Landet vil faa Konservatismens absolutte Tilslutning, naar en Bevægelse har et ulovligt Formaal; i saadanne Tilfælde vil vi med alle til Raadighed staaende Midler være med til at slaa en saadan Bevægelse ned.

Det er klart, at dette maa for Retsstaten være det afgørende, at hvor Organisation har et mod Statens Love stridende Formaal, der maa man med alle til Raadighed staaende Midler vende sig mod den. Og hvis Regeringen kom til os med et Lovforslag, som gik ud paa at faa Bemyndigelse hertil, hvad enten det var overfor den ene eller overfor den anden Organisation, vilde vi naturligvis gaa med dertil. Vi vilde yde en Regering, vi staar i en saa kraftig Opposition til som den nuværende Regering, uanset dette, vor fulde Støtte, og vi siger til Regeringen, at vi synes, at den paa disse Omraader snarere er for svag end stærk nok.

Derfor har jeg ogsaa Lov til at sige til Justitsministeren, at da han første Gang her i Aften havde Ordet, var det for mig saa forfærdelig betegnende, at Ministeren talte om Ytringsfrihed og om Religionsfrihed, men Ministeren havde undladt Spørgsmaalet om den personlige Frihed. (Justitsministeren [Zahle]: Jeg sagde netop den personlige Frihed). Det var undladt, Ytringsfriheden var der, Religionsfriheden var der, men den personlige Frihed til at agitere og organisere sig, som man vil, naar det gælder et ulovligt Forhold, nævnte den højtærede Justitsminister ikke.

Vi for vort Vedkommende vil ikke kunne give dette Lovforslag Tilslutning. Vi vil stemme derimod, og vi spørger Regeringen, om den ikke har overvejet, at Tryk af denne Karakter avler Modtryk. Saaledes som dette Lovforslag er formet — og jeg beder virkelig ærede Medlemmer læse det nøje igennem for at se, hvor uhyre indgribende det i Virkeligheden er —, vil det øve Tryk. Og vi tror, at Tryk paa et saadant Omraade som dette avler Modtryk, og at det meget nemt vil forme sig saaledes, at Lysten til at omgaa eller træde udenom saadanne Bestemmelser som dem, her træffes, bliver overmaade stor.

Jeg siger hermed ikke andet end, hvad der er det rent faktiske, som sker ved en saadan Lovs Vedtagelse, som vi mener er urimelig; thi for os kan der, det ønsker jeg at tilføje straks, naturligvis ikke være Tvivl om, at en Lov, naar den bliver gennemført, skal holdes, og at vi alle har Pligt hertil.

Men hvad er Baggrunden og Begrundelsen for dette Forslag? Ja, jeg har vel Lov til at sige det paa den Maade, at Baggrund og Begrundelse er, at Uro og Uorden hersker mange Steder, og efter at jeg har gennemgaaet Lovforslagets enkelte Paragraffer, skal jeg gøre et Par Bemærkninger om den Ro og Orden, som det er Regeringens Pligt efter vor Opfattelse at opretholde i Landet.

Thi uhyre vidtgaende er Lovforslaget jo. Jeg beder først om, at man lægger Mærke til, at saaledes som § 1, 1ste Stykke, er affattet, er det at forstaa paa den Maade, og Justitsministeren vil sikkert give mig Ret deri, at 1ste Punktum omfatter eet Forhold, 2det Punktum noget andet. I 1ste Punktum staar der nemlig i Almindelighed, at Uniformer eller Beklædningsgenstande, der kan sidestilles hermed, er forbudt. Det er — saaledes forstaaer jeg det — et fuldkommen generelt Forbud mod at bære Uniformer af anden Karakter end dem, der er omtalt i Undtagelsen bagefter.

Jeg tager som Eksempel en Forening, som sikkert ikke kan siges at forstyrre den højtærede Regerings Nattesøvn, en Forening, hvor Landets øverste Embedsmand er en kær Gæst, nemlig Kgl. Dansk Yachtklub. Den har en Uniform, den har oven i Købet en Uniformskasket, den har Uniformsknapper. Den bliver forbudt, og jeg formoder, at det er forbudt Hans Majestæt Kongen fremtidig at møde i denne Uniform, thi der staar i al Almindelighed, at